

Sygn. akt IIW 298/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Mrągowie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Szalachowski

Protokolant: p.o. sekr. sąd. Magdalena Plaga

przy udziale oskarżyciela publicznego: nie stawił się.

po rozpoznaniu w dniu 17/10/2016 r., 26/10/2017r., 13/02/2017 r. sprawy

D. S. z domu L. córce S. i K. z domu D.

urodzonej (...) w C.

obwinionej o to, że:

W dniu 04 maja 2016 roku około godz. 17:45 w miejscowości (...) gm. P. w trakcie interwencji, będąc legitymowana przez umundurowanych funkcjonariuszy policji odmówiła podania własnych danych personalnych,

tj. o wykroczenie z art. 65 § 2 KW.

ORZEKA:

I. Obwinioną ***D. (...)*** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to na podstawie art. 65 § 2 KW skazuje ją na karę ***grzywny w wysokości 200 (dwieście) złotych;***

II. Zasądza od obwinionej na rzecz Skarbu Państwa 30 złotych tytułem opłaty i obciąża ją zryczałtowanymi kosztami postępowania w kwocie 50 złotych.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 04 maja 2016 roku funkcjonariusze Policji J. M. i K. P. z polecenia dyżurnego KPP w M. udali się do miejscowości G. w związku ze zgłoszoną interwencją, dotyczącą konfliktu sąsiedzkiego (d. zeznania J. M. k. 31-31v, K. P. k. 50-51).

Funkcjonariusze na miejscu zdarzenia zastali tylko zgłaszającego, który twierdził, iż sąsiadka nie daje mu możliwości korzystania ze swoich nieruchomości poprzez utrudnianie mu przejazdu. J. M. i K. P. udali się do domu sąsiadki. Drzwi otworzyła im kobieta, której podali powód interwencji i poprosili o dowód osobisty. Kobieta stwierdziła, iż nie wie kim oni są i oświadczyła, że nic nie powie. W czasie interwencji kobieta używała słów wulgarnych i w dalszym ciągu odmawiała podania danych personalnych, wypychała też funkcjonariuszy z przedsionka domu. W związku z takim zachowaniem funkcjonariusze użyli chwytów obeszładniających i zaprowadzili kobietę do radiowozu. Po skontaktowaniu się z dyżurnym KPP w M. ustalili dane personalne kobiety, którą okazała się być D. (...) (d. zeznania J. M. k. 31-31v, K. P. k. 50-51).

Obwiniona D. (...) nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła, że nie wie o co w tej całej sprawie chodzi. Policja przyjechała na skutek interwencji wywołanej przez sąsiada. Krzyczała ratunku na całą wieś.

Nie bluźgała. Nie widzi po swojej stronie żadnej winy. Nie pamięta też czy policjanci się przedstawili (d. wyjaśnienia obwinionej D. (...) k. 26).

Sąd zważył, co następuje:

Wina obwinionej nie budzi żadnych wątpliwości i znajduje pełne odzwierciedlenie w zgromadzonym materiale dowodowym, natomiast Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionej, gdyż przeczą im inne zebrane w sprawie dowody.

Z wyjaśnieniami obwinionej sprzeczne są przede wszystkim zeznania funkcjonariuszy Policji, którzy udali się do miejsca zdarzenia, w związku ze zgłoszoną interwencją. J. M. zeznał, iż po przyjeździe na miejsce zdarzenia musieli wylegitymować kobietę, którą wskazał zgłaszający, jako osobę, która wchodzi na jego posesję i narusza jego własność prywatną. Kobieta stawiała opór, nie dało rady się z nią porozumieć. Dodał, że przy każdej interwencji muszą przeprowadzić rozmowę. Nie znał wcześniej obwinionej. Kobieta powiedziała do nich „wypierdalać przebierańcy”. Użyli więc siły fizycznej, założyli kajdanki i doprowadzili do radiowozu. Nie chciała z nimi współpracować i w czasie przeprowadzania interwencji nie podała im swoich danych personalnych (d. zeznania świadka J. M. k. 31-31v). K. P. zeznał z kolei, iż po przyjeździe na miejsce interwencji udali się do domu sąsiadki, przedstawili się i podali powód interwencji. Poprosili o dowód osobisty. Kobieta oświadczyła, że nic nie powie i używając słów wulgarnych kazała im opuścić jej dom. Poinformowana o treści art. 65 KW nadal odmawiała podania swoich danych personalnych i wypychała ich z przedsionka domu. W związku z takim zachowaniem użyli chwytów obezwładniających i zaprowadzili kobietę do radiowozu. Zadzwoił do dyżurnego i poprosił o weryfikację danych (d. zeznania K. P. k. 50-51).

Sąd dał wiarę relacjom powołanych wyżej świadków, uznając je za spójne i konsekwentne w toku całego postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Obwiniona D. (...) w dniu 04 maja 2016 roku około godziny 17:45 w miejscowości (...) gm. P. w trakcie interwencji, będąc legitymowana przez umundurowanych funkcjonariuszy policji odmówiła podania własnych danych personalnych.

W tym stanie rzeczy wina obwinionej nie budzi wątpliwości i została jej wykazana zebranymi w sprawie dowodami. Działaniem swym wyczerpała ona dyspozycję art. 65 § 2 KW.

Obwiniona D. (...) nie była dotychczas karana sędownie (d. dane o karalności k. 11).

W tym stanie rzeczy wymierzona obwinionej kara grzywny jest adekwatna do stopnia zawinienia, społecznej szkodliwości czynu jej zarzucanego i stosunków majątkowych obwinionej.

O kosztach postępowania Sąd orzekł po myśli art. 118 § 1 kpow.

\\